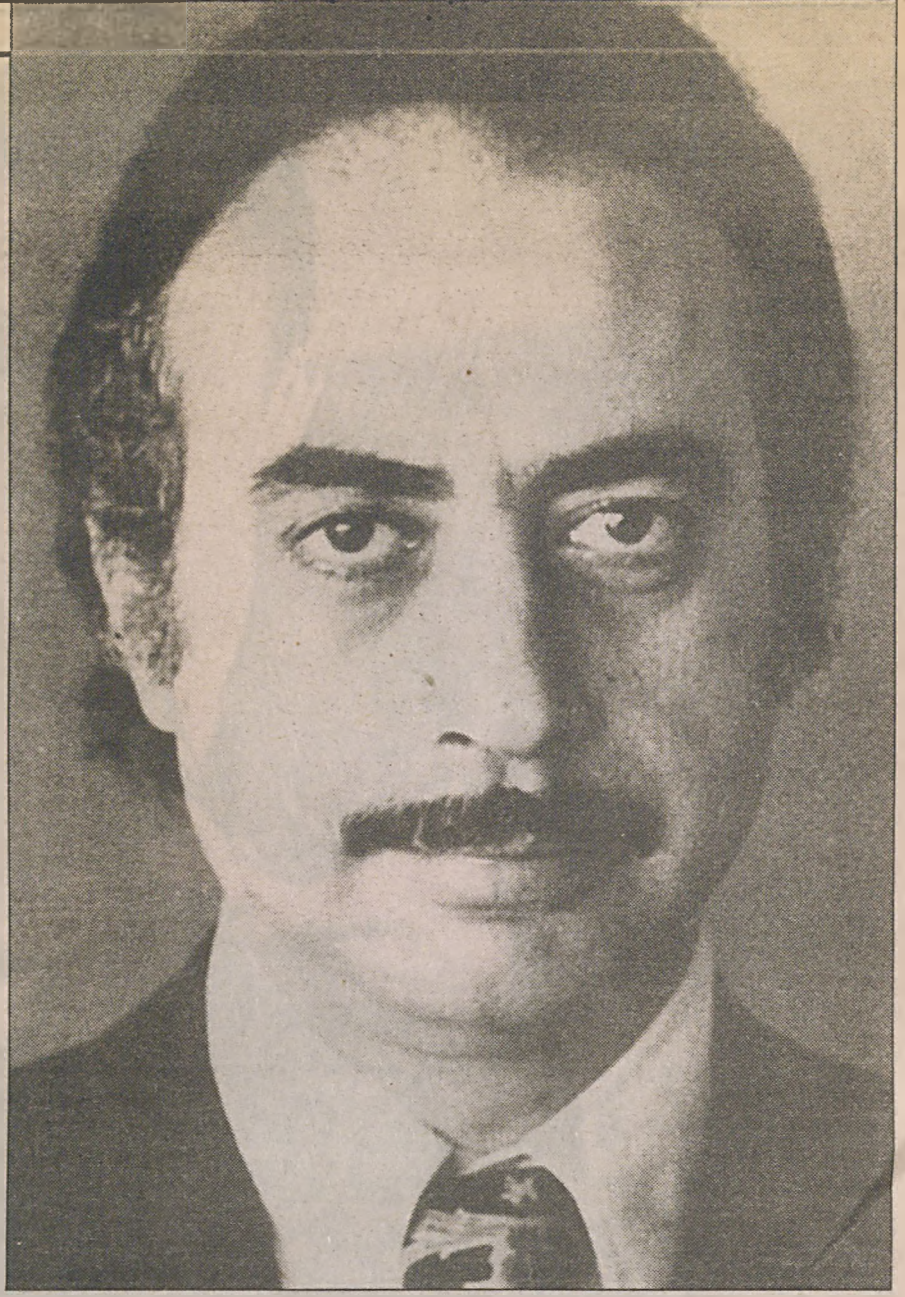

56 6.2.2000 7150002

Nükhet İzet İpekçi:

“Biz, çok sayıda aile, toplumumuzun geleceği adına, bu gizli ve karanlık geçmişin belirlenmesini ve cinayet işleyenlerle işletenlerin tek tek teşhir edilmesini talep etmek ve açıklama beklemek durumundayız.”

Bir taş kesilme öyküsü

Babam, çocukluk, gençlik ve olgunluk çağlarını geçirdiği ve canının bir anda alındığı caddede, heykelinin dikildiğini görseydi kim bilir ne kadar çok şaşırırdı. Şaşırırdı; çünkü türlü üstünlükleri, şerefleri tek başına değil, hep birlikte yaşamaya eğilimliydi. Özel ayrıcalıklara yanaşmaz, üstünlük taslamaz, asla bir kahraman edası takınmazdı.

Soyut heykellerin epeyce ender olduğu ülkemizde bizim kuşağımız daha çok kahramanlık heykelleriyle haşır neşirdi. Kim bilir belki de bu yüzden “heykelleşmek” ile “kahramanlaşmak” bizlere aynı anlamları çağrıştırır oldu. Belki de şu an, benim de bir kavram kargaşasına kapılmamın, şaşırmanın altında bu gerçek yatmakta.

Ülkemizde “kahraman” ve “katil” sözleri yan yana geldiğinde ve bu durumda, aslında, toplumun tümünün birden vurulmuş sayılacağına ayırımına vardığımda da ben bir kavram kargaşası ve şaşkınlık yaşamıştım. Katiller ve katil yardımcıları, işverenleri, asla ele vermeden, adaletin önünden şöyle bir geçip gittiklerinde de, aralarından kimileri, şanlarına “şan”, şereflerine “şeref” katıp üst düzey görevlerde kanlı canlı olarak yer aldıklarında da ben, amansız bir şaşkınlık yaşadım. Onlar kanlı canlıyken, bizler taş kesilmişti. Üstü açılmaya çalışıldıkça, gizli eller tarafından kapatılan bir aydın katliamı vardı ortada, ama, biz, bir arada durmadığımızdan, süreklilik sağlayamadığımızdan, bunu duyuramadık, sorgulayamadık ve hiç sonuç alamadık. Kanıtlar ve tanklar yok edilip silinirken hukukun üstünlüğü, ne yazık ki şimdiye kadar hep katillerden yana oldu ve biz elimiz kolumuz bağlı bırakıldık, taş gibi durakaldık.

Biz, çok sayıda aile, intikam duygularıyla değil ama, toplumumuzun geleceği adı-

na, bu gizli ve karanlık geçmişin belirlenmesini ve cinayet işleyenlerle işletenlerin tek tek teşhir edilmesini talep etmek ve açıklamalar beklemek durumundayız. Ama ne yazık ki “beklemek” sözü yirmi yıldır yaşadığım deneylerin sonunda bana “taş kesilmek”, kalakalmak” anlamlarını çağrıştırır oldu.

İşte, ben en çok bu nedenlerden ötürü bu anıt heykeli bir “taş kesilme” öyküsünün sona erişi olarak algılamak istiyorum. Bu heykelin; babam ve tıpkı onun gibi canı alınan aydınların bir bütün olarak ele alınması ve bu cinayetleri araştıranların karşısına çıkan duvarların aşılması gerektiğini yetkililere anımsattığı ölçüde toplumumuza mal olacağına ve böylece babamın ve benim ay-

rıcalıklardan pek hoşlanmayan ruhlarımızı biraz olsun rahatlatacağına, şaşkınlığımızı biraz olsun gidereceğine inanıyorum. Böylece ben de, bu büyük onurun ağırlığını daha rahat taşıyabileceğim.

Tek tek ve kopuk kopuk harcanan iyi niyetli enerjilerin ufulanıp gitmesine, binlerce kişinin uğurladığı, bayraklara sarmalanmış tabutlardan birçoğunun geçen yıllar içinde, sadece yıldönümlerinde, beş on kişilik küçük bir topluluğu, ben on dakikacık ağırlayan iki üç sap çiçekli mezar taşlarının dibinde unutulmasına çok içerlediğim bu dönemde, bu anıtın; hepimiz adına bir “irdeleme”, “bir farkına varma” olarak algılanabilmesine vesile olmasını diliyorum.

Benim, bu anıtın varlığını içime sindirebilmem, onun; tıpkı babam gibi ortada bırakılmıyış tüm cinayetler adına toplu bir anımsatma yerine geçmesine bağlı. Ayrıca, hepimiz adına, bir başka “yeni umut” yerine daha geçmesini umuyorum. Çünkü artık hepimiz, bu umudun somut bir gerçekliğe ulaşabilmesinin, devlet yönetiminde görev alanların ellerinde olduğunu biliyoruz. İşte, bu duyguyu somut olarak ileten örnek insan, Sayın Mustafa Sarıgül’ün şahsında Şişli Belediyesi’nin, bir yerel yönetim sıfatıyla, gelmiş gelecek tüm genel yönetimlere de örnek olmasını diliyorum. Taşa can ve anlam vererek, ışığın olduğu her yerde, gecesini gündüzüne katarak çalışan, zamanötesi bir yolculukta soluğuyla, maddeye can veren, her ayrıntıya titizlikle eğilen, değerli heykeltıraş Gürdal Duyar’a, bu umutlu düşün en büyük çabalayıcılarından olan, dirençli umuduyla, yakın dostluğunu her an hissettiren Sayın mimar Erhan İşözen’e ve bu çabaya el ve gönül veren, harcına emek ve katkı sağlayan herkese ve elbette tüm Şişli halkına sonsuz teşekkürler. ◀

Şişli’de artık bir Abdi İpekçi anıtı var...

